

A Kúria a dr. Simonka Csaba ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Zentai Ágnes ügyvéd által képviselt alperes ellen vezetői megbízás jogellenes visszavonásának megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 9.M.844/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 51.Mf.630.782/2012/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2013. október 2. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 51.Mf.630.782/2012/6. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felperes 2008. július 1-jétől állt határozatlan idejű kinevezéssel az alperes alkalmazásában. 2008. augusztus 1-jétől orvosigazgatói teendők ellátásával bízták meg 30.000 Ft/hó vezetői pótlék ellenében. Orvosigazgatói megbízását 2011. március 19-étől az alperes főigazgatója visszavonta. A felperes a keresetében kérte a magasabb vezetői munkakör betöltésére kiírt pályázat jogellenességének, majd annak megállapítását is, hogy a magasabb vezetői megbízását jogellenesen vonta vissza az alperes, ezért a bíróság kötelezze magasabb vezetői beosztásában való továbbfoglalkoztatásra, elmaradt vezetői pótléka 2011. március 18-ától 2011. október 26-áig terjedő időtartamra 210.000 forint összegben történő megtérítésére. Hivatkozása szerint 2011. január 1-jével a vezetői megbízása határozott időtartamúvá alakult át, és 2011. január 1. - február 28. közötti időszakban a fenntartó dönthetett a betöltött vezető beosztású munkakörök vonatkozásában pályázat kiírásáról, a perbeli esetben azonban ez nem történt meg. A pályázat nem felelt meg a Kjt. 20/A. § (3) bekezdés c) és e) pontjában foglaltaknak, és annak elbírálása sem lehetett jogszerű háromtagú tanács felállításának hiányában.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 9.M.844/2011/17. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, kötelezte az alperes javára perköltség, az állam javára illeték megfizetésére.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes közbeszerzési referens munkakörben részmunkaidőre nyert kinevezést határozatlan időtartamra az alpereshez havi 100.000 forint illetménnyel, majd 2008. augusztus 1-jétől az orvosigazgatói pályázat kiírásának elbírálásáig vezetői pótlék ellenében orvosigazgatói teendők ellátásával bízták meg. A felperes kinevezése egyidejűleg akként módosult, hogy 2008. augusztus 1-jétől a munkavégzésének helye a kórházi orvos-igazgatóság,

beosztása közbeszerzési referens, a munkaideje napi 8 óra, illetve havi 174 óra, illetménye pedig 800.000 forint. A kinevezése 2009. december 1-jei hatállyal annyiban módosult, hogy a munkaköre szakorvos lett, megbízott orvos-igazgató elnevezésű beosztással határozatlan időre.

Az alperes 2011. február 11-én írt ki pályázatot szakorvos (orvosigazgatói megbízással) magasabb vezetői munkakör betöltésére 2011. február 16-ai benyújtási, 2011. március 11-ei elbírálási határidővel.

A felperes vezetői megbízásának 2011. március 19-étől történő visszavonása indokaként a munkáltató azt jelölte meg, hogy orvosigazgatói teendők ellátásával a végzettségének megfelelő munkakörben történő határozatlan idejű közalkalmazotti foglalkoztatása mellett határozott időre az orvosigazgatói pályázat kiírásának elbírálásáig bízták meg. A pályázati kiírást követően a pályázók alkalmasságának elbírálása az előírt szabályok és határidő betartásával megtörtént.

A munkaügyi bíróság a Kjt-nek a felperes vezetői megbízása visszavonásakor hatályos rendelkezései alapján kifejtette, hogy a felperes nem önálló munkakörként, hanem a közbeszerzési referens munkaköre mellett határozott időre, öt évre adható olyan magasabb vezetői beosztást látott el, amelyet a munkáltató bármikor visszavonhatott. Ebből következően az alperes által a szakorvos-orvosigazgatói magasabb vezetői munkakör betöltésére kiírt pályázat nem volt jogszabálysértő. Szemben a felperes hivatkozásával az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a 2010. évi CLXXV. törvény 7. §-ának átmeneti rendelkezéséből nem következik az, hogy 2011. január 1. és február 28. közötti időtartam alatt egyedül a fenntartó dönthetne a vezetői megbízásokra vonatkozó pályázat kiírásától. A pályázati kiírás megfelelt a Kjt. 20/A. §-ában írtaknak. Az alperes intézményvezetője a pályázat kiírására való jogát nem gyakorolta rendeltetésellenesen. A felperes vezetői megbízásának visszavonása jogszerű volt tekintettel arra, hogy a szabályosan kiírt orvosigazgatói pályázat elbírálását követően került arra sor.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 51.Mf.630.782/2012/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperes javára másodfokú perköltség és fellebbezési illeték megfizetésére.

A másodfokú bíróság a felperes orvosigazgatói feladatok ellátására vonatkozó megbízása jogszerűségét a Kjt. rendelkezései mellett annak végrehajtásáról szóló 233/2000. (XII.23.) Korm.rendelet, majd 2009. január 1-jétől a 356/2008. (XII.31.) Korm. rendelet és a 13/2002. (III.28.) EüM rendelet alapján vizsgálta.

Megállapította, hogy a felperes orvosigazgató vezető beosztásként végezte az orvosigazgatói feladatait. A 2008. augusztus 1-jei megbízáskor és ezt követően mindvégig az orvosigazgatói megbízás kizárólag pályázat útján volt elnyerhető. A felperes azonban megbízásakor nem rendelkezett az intézményvezető szakmai

helyettesének minősülő orvosigazgatói megbízáshoz előírt jogszabályi feltételekkel [13/2002. (III.28.) EüM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontban foglalt megelőző 10 évben legalább 5 év gyakorló orvosi tevékenysége nem volt].

A másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta, hogy az alperes főigazgatója által 2008. augusztus 1-jén adott és a felperes által elfogadott megbízás érvényes megállapodás volt-e.

A jogszabályok rendelkezéseit értelmezve, valamint a felek nyilatkozatai alapján azt a következtetést vonta le, hogy az orvosigazgató vezetői megbízás legfeljebb 5 évre szóló határozott idejű lehetett a 233/2000. (XII.23.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés, 3. § (3) és (4) bekezdés alapján. Az alperes azonban az orvosigazgatói feladatok ellátására adott megbízást határozatlan idejűként kezelte, és azt nem tekintette ideiglenes jellegűnek, hiszen 2009. december 1-jén ismételten megerősítette a vezetői megbízást, és továbbra sem írt ki pályázatot az évek óta (2005-től) üres orvosigazgatói álláshelyre. Mindebből következően a felperes nem a jogszabály kötelező előírása szerinti pályázat útján töltötte be 2008. augusztus 1-jétől 2011. március 17-éig az orvosigazgatói beosztást, ezt az alperes a perben maga is elismerte.

A 2009. december 1-jei kinevezés-módosítás is jogszabályba ütközött, mert bár a 23/2010. (V.7.) EüM rendelettel módosított 13/2002. (III.28.) EüM rendelet már nem írta elő az 5 év gyakorló orvosi tevékenységet a megelőző 10 éven belüli időtartamban, de a kötelező pályáztatásra előírt jogszabályi rendelkezések nem változtak [Kjt. 23. § (2) bekezdés, 23/B. §, 356/2008. (XII.31.) Korm. rendelet 3-5. §].

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) 8. § és 9. § rendelkezései alapján hivatalból megállapította a vezetői megbízás érvénytelenségét.

Az alperes intézményvezetőjének nem lehetősége, hanem jogszabályi kötelezettsége volt, hogy a kórházigazgatói álláshelyre pályázatot írjon ki. A munkáltató vezetője csupán felszámolta a folyamatosan fennálló jogszabályellenes helyzetet azzal, hogy jogszerűen pályázatot írt ki az orvosigazgatói beosztás betöltésére. Valós tehát a megbízás visszavonásának azon indoka, hogy a pályázati kiírás 2011. február 11-én a jogszabályoknak megfelelően történt, továbbá hogy a felperes megbízása az orvosigazgatói pályázat kiírásának elbírálásáig szólt.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a megbízás visszavonásának jogellenességére a felperes akkor sem hivatkozhatna sikerrel, ha a 2008. augusztus 1-jei megbízása nem minősülne érvénytelennek, és csak a pályázat kiírásáig, elbírálásáig kapott volna kórházigazgatói feladatok ellátására megbízást. Ebben az esetben is megállapítható, hogy a pályázat kiírása és elbírálása, amelyre tekintettel történt a megbízás adása, megvalósult.

A felperesnek nem volt orvosigazgatói beosztásra szóló érvényes megbízása, de a bírói gyakorlat szerint „a munkáltató által a vezető beosztású közalkalmazott munkakörére kiírt pályázat

önmagában nem jogellenes amiatt, hogy betöltött munkakörre szolt" (BH.2002.283.).

A pályázat kiírásának jogszerűségével kapcsolatos elsőfokú ítéleti megállapításokkal a másodfokú bíróság is egyetértett.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelmének megfelelő új határozat meghozatalát, az alperes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével „az ügyben eljáró bíróságot” új eljárásra és új határozat hozatalra kérte utasítani.

Hivatkozása szerint a 2008. augusztus 1-jén hatályos Kjt. 20/B. § (2) bekezdése értelmében a 20/A. § (1) bekezdésétől eltérően a miniszter meghatározhatja azt a munkakört, vezetői beosztást, amelyben nem kötelező a pályázat kiírása. Ennek megfelelően a 233/2000. (XII.23.) Korm. rendelet 1/B. § (1) bekezdés b) pontja alapján a folyamatos szolgáltatást nyújtó egészségügyi szolgáltató esetén a munkakör betöltésére nem volt szükséges pályázat kiírása a folyamatos ellátás biztonságos megszervezése érdekében. A másodfokú bíróság nem vizsgálta, hogy szükséges volt-e a folyamatos ellátás biztonságos megszervezéséhez a munkakör betöltése, ezért jogszabálysértő az érvénytelen megbízására vonatkozó megállapítás.

A másodfokú bíróság megalapozatlanul és indokolási kötelezettségét elmulasztva állapította meg, hogy nem rendelkezett az EüM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltétellel, mert nem rendelkezett a szükséges 5 év gyakorló orvosi tevékenységgel.

Mindebből következően nem helytálló a másodfokú bíróság megállapítása, miszerint érvénytelen a vezetői kinevezése, ezért jogszabálysértő módon alkalmazta a régi Mt. 8. és 9. §-ait figyelemmel arra is, hogy e rendelkezések kétoldalú jognyilatkozatokra vonatkoznak, a kinevezés pedig egyoldalú munkáltatói aktus, továbbá hogy mint közalkalmazott, neki kellett volna munkaügyi jogvitát kezdeményeznie a kinevezés érvénytelenségének megállapítása iránt.

A másodfokú bíróság a semmisség megállapításával csorbította a kétfokú eljáráshoz való jogát, mert mint új körülmény elbírálása, a per tárgyában való döntésre alapvetően érdemben kihatott. Ennek ellenére a Pp. 252. § (3) bekezdésben foglaltakat mellőzve nem utasította új eljárás lefolytatására az elsőfokú bíróságot. Emellett elmulasztotta a Pp. 3. § (3) bekezdés szerint megadni a szükséges tájékoztatást a bizonyításra szoruló tényekről is.

Álláspontja szerint az érvényes, 2008. augusztus 1-jétől határozott időre szóló orvosigazgatói munkakör betöltésére történő kinevezése a 2008. évi LXI. törvény 41. § (6) bekezdés alapján 2009. január 1-jével határozatlan idejűvé alakult át, majd a 2010. évi CLXXV. törvény 7. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján 2011. január 1-jei hatállyal 5 évre szóló határozott idejű magasabb vezetői megbízássá alakult, és a 7. § (3) bekezdés értelmében kizárólag a fenntartó dönthetett volna hatályosan a perbeli pályázat kiírásáról

2011. január 1. és 2011. február 28. között.

A másodfokú bíróság azon megállapítására tekintettel, hogy a 2009. december 1-jén kelt kinevezés-módosítása szerint a magasabb vezető beosztása határozatlan idejű volt, nem okszerű annak visszavonása arra hivatkozással, hogy a megbízatását határozott időre kapta.

Hivatkozása szerint a bíróságok nem vizsgálták a pályázat kiírásának jogszerűségét a Kjt. 20/A. rendelkezéseinek figyelembe vételével. Álláspontja szerint jogszabálysértőek a pályázati feltételek is.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az eljáró bíróságok a Kjt. 2008. augusztus 1-jén és 2009. december 1-jén hatályos 23. § (1) bekezdése jogszerű alkalmazásával állapították meg, hogy a felperes az orvosigazgatói vezetői feladatokat nem önálló munkakörben látta el. Mind a 2008. augusztus 1-jei, mind a 2009. december 1-jei kinevezésében az orvosigazgatói vezetői feladatokkal történő megbízás mellett szerepel munkaköre megjelölése: az előbbiben közbeszerzési referens, az utóbbiban szakorvos. A mindkét fél által aláírt utolsó hatályos kinevezés-módosítás kifejezetten szakorvos elnevezésű munkakört jelöl meg, és annak 3. oldalán szereplő megjegyzés rovatban „munkakör-változás”-ra utalnak.

Erre tekintettel a 2008. évi LXI. törvény 41. § (6) bekezdésének rendelkezései a perben nem alkalmazhatók, mert a felperes nem kinevezett vezető volt, azaz nem önálló munkakörben látta el az orvosigazgatói feladatokat. Esetében a 2010. évi CLXXV. törvény 7. § (3) bekezdésének pedig azért nincs jelentősége, mert nem a fenntartó döntése alapján történt a pályázat kiírása, e törvény 7. § (3) bekezdése pedig nem tartalmaz kötelező előírást arra nézve, hogy 2011. január 1. és 2011. február 28. között a fenntartónak a Kjt. 23. §-ának 2011. január 1-jétől történő változása folytán kötelező pályázatot kiírnia. Nem értelmezhető a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint e rendelkezés akként sem, hogy a perbeli esetben csak a fenntartó írhatott ki az alperesi orvosigazgatói feladatok ellátására pályázatot.

A másodfokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy a felperes az orvosigazgató vezetői megbízatását nem pályázat útján nyerte el, holott azt az általa helyesen hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján mind 2008. augusztus 1-jén, mind 2009. december 1-jén ezen vezetői feladatokra kiírt pályázat alapján elnyert vezetői megbízással lehetett ellátni.

Alaptalan a felperes felülvizsgálati hivatkozása a 233/2000. (XII.23.) Korm. rendelet 1/B. § (1) bekezdés b) pontjára. A Kjt. 2008. augusztus 1-jén hatályos 20/B. § (2) bekezdése szerint a miniszter meghatározhatja azt a munkakört, vezetői beosztást, amelyre nem kötelező pályázat kiírása a közalkalmazotti jogviszony létesítéséhez, illetve vezetői beosztásra történő megbízáshoz. A 2008. augusztus 1-jén hatályos 233/2000. (XII.23.) Korm. rendelet a

Kjt. 20/B. § (2) bekezdéséhez kapcsolódóan az 1/B. § (1) bekezdés b) pontjában nem vezetői beosztásról, hanem munkaköréről szól, amikor akként rendelkezik, hogy nem szükséges pályázat kiírása a folyamatos szolgáltatást nyújtó egészségügyi szolgáltató esetén, ha a munkakör haladéktalan betöltése a folyamatos ellátás biztonságos megszervezéséhez elengedhetetlenül szükséges, és a folyamatos ellátás nyújtásához szükséges személyi feltételek más munkaszervezési eszközökkel nem biztosíthatók. E rendelkezés tehát a felperes vezetői megbízására, mint beosztásra nem volt alkalmazható.

Helyes a másodfokú bíróság érvelése, miszerint a felperes orvosigazgatóként történő feladatellátása teljes időtartama alatt e vezetői megbízásra csak sikeres pályázat esetén kerülhetett sor. A perbeli esetben nem vitatottan ez nem történt meg. A felperes 2008. augusztus 1-jei vezetői megbízása tartalmazza azt, hogy e feladatellátás az orvosigazgatói pályázat kiírásának elbírálásáig szól. Erre tekintettel volt a felperes megjelölése az orvosigazgatói cím előtt megbízott (mb.). E megjelölés változatlanul, végig a 2009. december 1-jét követő kinevezés-módosítást követően is megmaradt. A 2009. december 1-jei kinevezés-módosítás 3. oldalán szereplő megjegyzés rovat szerint a módosítás csak a munkakör-változás miatt volt szükséges, a kinevezés egyebekben nem változott, ebből következően az sem, hogy a vezetői megbízás változatlanul az orvosigazgatói pályázat elbírálásáig szól. A felperes vezetői megbízásának visszavonására pedig ezen indokkal került sor, így az jogszerű.

A jogvita eldöntése szempontjából ennek, és nem annak volt jelentősége, hogy a pályázat kiírására, annak elbírálásával a felperes vezetői megbízásának visszavonására az érvénytelenség felszámolásával került-e sor. A perben ugyanis a felperes keresete a vezetői megbízás visszavonása jogellenességének megállapítására irányult, melyet a másodfokú bíróság az irányadó jogszabályok helyes értelmezésével elbírált.

Alaptalan a felülvizsgálati érvelés, miszerint a bíróságok a pályázatkíírás jogszerűségét nem vizsgálták. A másodfokú bíróság helybenhagyta az e körben érdemben hozott elsőfokú ítéleti megállapítást. A felperesnek azonban a munkáltató által kiírt pályázat jogellenességének a megállapítása iránt munkaügyi perben keresetösségi joga nem volt figyelemmel arra, hogy ezen igény elbírálása a perben nem álló harmadik személy (nyertes pályázó) szerzett jogát érinthette.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján részben módosított indokolással hatályában fenntartotta.

Kötelezte a pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján.

Kötelezte továbbá a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján az Itv. 50. § (1) bekezdésben foglalt minimális

felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2013. október 2.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró

***Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
s.k. bíró***

A kiadmány hiteléül: Nné tisztviselő